

AGONY

CYBERMAGAZINE

Nr. 8

November 1991 Kr 20.-

Live:

Colosseo

Apolygma B.

Bei Carlo

Front 242

Pigface

KRAFTWERK

KLINIK

PANKOW

INDUSTRIAL HEADS

NINE INCH NAILS

KRAFTWERK

Ting har begynt å skje i Norge, var det første jeg tenkte da jeg fikk høre at KRAFTWERK skulle komme. Konserten var satt til den 23/10-91, på Rockefeller.

Allerede en uke før konserten var alle billettene utsolgt. Ikke dårlig for et psythband i gNÅRE,

landet der til og med våpenindustrien går på rævva. Da AGONY'S utsendte troppet opp sammen med nesten resten av THE AGONIES, var køen allerede blitt temmelig lang, men lengre skulle den bli før noen slapp inn.

Forventningene var på topp, det er jo tross alt ikke hver dag en opplever KRAFTWERK. Da vi endelig slapp inn ble vi møtt av en liten engelskmann med en stor stemme, som solgtet-skjorter, buttons og plakater til en overpris som ikke ligna på svinet.

Etter noen lommebok sviende sekunder ved denne mannen dro vi videre innover i lokalet.

Forran scenen hadde de hengt opp et svært teater-

-forheng, slik at hverken vi eller noen andre kunne se hva som foregikk. Det er vel ganske typisk for KRAFTWERK å gjøre alt for å virke innterresante og mystiske. De har nå ihvertfall greid det til nå.

Presis klokken 21.30, som fastsatt begynte de velkjente computerlydene å

-ikke at folk ville ha danset. De som hadde kommet, hadde kommet for å høre, se og absorbere KRAFTWERK.

Dette var noe alle ville komme til å huske i lang tid framover.

Etter Numbers fulgte Computer World.

De bare pøste på med de

gode gamle klassikerne: Radioactivity, Trans Europe Express, Autobahn, The Model og Tour de France.

Før The Robots gikk forhenget ned en stund og da

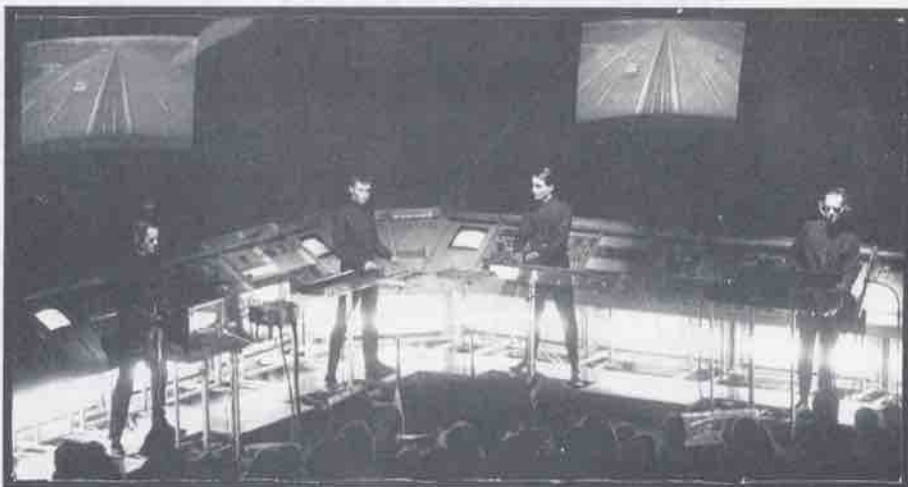
det gikk opp igjen ble skjermene heist ned og der sto robotene, helt alene på scenen.

Da de spilte Pocket Calculator fikk deler av publikum være med å spille. Ralf Hutter stakk kalkulatoren sin ned i massene så b.l.a. AGONY medarbeider Lars H. fikk lirt av seg noen rene og deilige!?? toner.

Det hele sluttet så alt for brått etter bare to raske timer.

KRAFTWERK forlot scenen en etter en til tonene av Music Non Stop.!

Truls Bakken

strømme ut gjennom høyttalerannlegget. Ikke mange minuttene etter gikk forhenget til side.

Jeg tror ikke jeg var alene om å måpe, men bare i noen sekunder. På scenen sto hele KlingKlang studioet + fire store videoskjermer, og helt forran sto: Ralf Hutter, Karl Bartos?, Wolfgang Flur? og Florian Schneider bak hver sin ombygde synth.

Lydene tok form, og kom imot oss Numbers.

Det var stort.

Selv om det hadde vært plass til det så tror jeg-

P
A
N
K
O
W

Pankow kom til i 1981 i en intuitiv handling av Maurizio Fasolo fra Florense i Italia, hjerne og primus-motor i bandet. Gjennom Pankows 10 år lange historie er han det eneste elementet som har overlevd de mange former for mutasjoner som bandet har vært nødt til å gjennomgå. Han er en ildsjel kandisert med dødlig gift.

Han er en stor gutt i de voksnes verden, fylt med sinne og vilje. Han er geniet som både planlegger og fører Pankow gjennom de musikalske revolusjoner som deres hjerter måtte føle for.

Deres første musikalske samlingspunkt blei komponert av seks personer i et forsøk på å blande tradisjonelle akustiske

elementer, som bass, tromme og saxofon(?), med nye elektroniske sonoriske lyder. Denne hardføre sammensetninga av bandet holdt i litt over et år. Nok tid til å etterlate seg et par tre bevis på at Pankow beherska svartrock-genren, disse finnes på samle-skiva 'Gathered'. Men da 1982 var i ferd med å bli historie, blei 81-konstelasio-

nen av Pankow også historie. Bare den godeste Maurizio Fasolo sto igjen sammen med den likesinnede Massimo Michelotti. Pankow skulle satse på rein elektronikk.

Efter en lang stille periode hoppa Alex Spalck på prosjektet (i hovedsak som vokalist) sammen med Maurizio og Massimo. Hans engasjement i prosjektet ga bandet et nytt push. De prosjekterte en del med avansert elektronikk, noe som ledet musikken deres ut mot grenseområder hvor få eller ingen hadde vært før dem. Etter en periode med mye gigs som hele tiden blei mer og mer engasjerende såvel fysisk som psykisk, fikk bandet sin første platekontrakt med Kindergarten/Polygram i begynnelsen av 1985. Og i april 85 kom så den 4-spøra EP'n 'God's Deneuve'. Paradoksalt nok skapte platas ekstremt gode salg og det nye klimato i bandet bare problemer. Den delikate balansen medlemmene imellom blei ødelagt, så de tre bestemte seg for sette en strek over samarbeidet og erklærte det for avsluttet.

Deres separate traumatiske forsøk på å få tilbake deres musikalske uskyld var bare nytteløse unnskyldninger for å ikke gjøre noe fornuftig sammen.

Da de i 1986 klarte å roe ned stoltheta si og innså at musikk var noe de måtte lage sammen, hadde teknologien innhenta det forspranget de hadde bygd seg opp før i karrieren. Massimo Michelotti bestemte seg etterhvert for å alikevel kutte ut Pankow. Med moderne teknologi i ryggen fant Pankow ut at det ytterligere gikk an å sprengre grensene for hva som kunne regnes for musikk. Tunge rytmer og eksplosive voldsomme basser og vrenge

industri-lyder, blei fort til Pankows varemerke. Paolo Favati blei dratt inn i prosjektet hovedsaklig som tekniker, men også som en del av hjernene bak skapelsen av musikk og lyder. Ennå en Alex, denne gang Alex 'Jimmy' Gimignani fylte det de tre andre så på som et tomrom når de spilte live. De ville ha med seg en på trommer. Gruppas sammensetning var fullendt.

Helt på starten av 1987 signa Pankow på med Italienske Contempo Records. Endelig fikk de kapital nok til å starte arbeidet med sin debut-LP. De tok fort kontakt med den engelske produsenten og etterhvert velkjente ON U-Sound slatern, Adrian Sherwood. Vel kjent for sitt arbeid med storheter som Depeche Mode, Cabaret Voltaire, Tackhead og Nine Inch Nails. Resultatet var at han med en gang sa ja til å mixe hele skiva pluss å produsere et par av låta. En jobb som var mitt i blinken for Adrian Sherwood, med sin pasjon for trykkende rytmer. Rimlig betatt av det den sveitsiske kunstneren Hans Rudy Giger gjorde med bl.a. skapningen av "monsteret" i Aliens (noe han forøvrig også fikk en Oscar-statuett for), fikk de Giger til å lage coveret til skiva. Desember 1987 var så endelig 'Freiheit für die Sklaven' i butikkene.

Reaksjonene fra markedet og kritikere verden over, var virkelig positive. Ikke et blad eller magasin med respekt for seg selv klarte å unngå å anmelde skiva. Salget gikk ekstremt bra; langt over alles forventninger. Pankow er dynamitt: De kunne spre galenskap uten å være gale, de kunne rote i dritten uten å bli møkkete på fingra.

Navnet, vanligvis skrivd med kyrilliske bokstaver har ingen reel betydning bortsett fra å

være et beskrivende navn for deres musikk: Hard, klaustrofobisk, piggråd, allegorien mellom den hvite snøen og kull. Det bringer fram assosiasjoner til Øst-Europa, Berlin, Pankow.

Snarlig etter LP'en blei tolv-tommerna 'Pankow play the hits of the nineties' og 'Sex minutes of...Touch', begge remixa med stød hånd av Adrian Sherwood. Skivene blei etterhvert gitt ut på lisens i Tyskland da Talla 2XLC kontrollerte ZYX/TDI. Denne lisensavtalen skulle etterhvert vise seg å bli veien ut av Italia. Avtalen åpna for en rekke konserter i utlandet og distributører over hele det vestlige Europa meldte sin interesse.

Mot slutten av 1988 var Pankow på nytt i studio for å arbeide på en ny LP. Og nok en gang hadde de valgt å samarbeide en del med den godeste Adrian Sherwood. Et samarbeid som i Januar 1989 ga avkastning i form av tolv-tommer'n 'Kunst Und Wahnsinn' som skulle vise seg å bli en massiv hit på dansegølva nedover i Europa og USA. Det fra før så velkjente Wax Trax i Chicago, USA, signa på Pankow for å dekke markedet i USA og Canada. Ei spesial-skive kalt 'Freedom for the Slaves' som inneholdt 'Kunst und Wahnsinn' pluss et par ekstra spor fra 'Freiheit...' og et spor fra den kommende LP'en 'Gisela'.

Mens mye positivt var på gang på markedet i USA jobba gutta på den nye skiva i London. Og nok en gang var det Adrian Sherwood som blei utvalgt til å gi plata en skikkelig finish. Noe han denne gang ikke klarte. De nye låta blei ikke helt som de skulle. Adrian Sherwood var for interessert i å bevare det samme soundet som på 'Freiheit...'. Det gode samarbeidet rakna. Inn på teppet i

Southern Studios i London, steppa Rico Conning; nok en engelsk altmuligmann innen musikkretser. Han var bl.a. kjent for sitt arbeid med Laibach, S-Express og en haug med andre mer eller mindre kjente navn. Pankow droppa tre av de fire låta de hadde-mekka sammen med Adrian S. og fikk Rico Conning til å være med på produksjonen av de resterende låtene til 'Gisela'. Også denne gang ville Pankow ha et skikkelig cover til plata. Et av Europas mange svar på Andy Warhol, Gottfried Helnwein påtok seg arbeide med å framstille et cover som både uttrykte, på en voldelig måte, hva Pankow og platos innhold sto for. Resultatet er et maleri av den på avstand så normale og søte baby'n Gisela. Du verden som synet bedrar. Coveret er perfekt for skiva. Gisela er nok det man kan kalle den perfekte datter...! Den 8. september så 'Gisela' lyset for første gang. Interessen for plata var stor, og for første gang nådde Pankows budskap ut til det meste av verdens befolkning. Som en kuriositet bestemte man seg for å lage en spesial versjon kun utgitt i etthundre eksemplarer: 'Gisela' og en tolv-tommer med utgitte låter trykt på blank vinyl, pakka inn i to 3-4 kilos tunge marmorblokker dekorert med en Pankow-logo i gull håndsmid av en florentinsk-gullsmid. Pris: 1000 D-Mark (ca.4000 kroner) i utsalg.

'Pankow show you their dongs' het den neste maxi-singelen deres. En tolv-tommer som det skulle vise seg ville skape en del problemer for gutta. For markedet i England var navnet litt i sterkeste laget. De fleste radiostasjoner boikotta låta, så den engelske utgaven blei døpt om til 'Me and my ding-dong' som ikke er så mye bedre. Fuck England! Også i Tyskland ska-

pte singelen problemer ikke på grunn av navnet; her kom problemene fra baksida. 'Germany is burning' vakte stor oppstandelse p.g.a. tekstens innhold. Låta er i utgangspunktet veldig kritisk til Tysklands gjenforening, og peker på en del svakheter i det tyske samfunn. Bl.a. de problemer det tyske samfunn har med å holde den nynazistiske bevegelse i sjakk. Resultatet var at maxi'n blei totalforbudt i Tyskland p.g.a. fiendtlig innhold mot nasjonen.

Med mye omtale i pressen var interessen virkelig stor foran Pankows start på verdensturneen i Tyskland i november 1989. En turnee som bragte dem bl.a. til Sverige hvor bandet virkelig hadde oppnådd en god status etter de tre siste utgivelsene. Også i USA var interessen stor. På vest-kysten alene solgte Pankow 70.000 skiver den første måneden 'Gisela' var ute. Resultatet var 28 konserter i USA og Canada sammen med ikke ukjente a;Grumh...

I løpet av den 80 konserter lange turneen, passa Pankow på å ta opp alle sammen på digitalt opptakststyr. Etter å ha valgt ut 13 låter fra den fire måneder lange turneen kom Pankows tredje LP ut i oktober i fjor. 'Omne animal triste post coitum' er et tungt og rått bevis på hva Pankow er kapable for. Coveret denne gang er fortsatt produsert av Gottfried Helnwein. Det er andre halvdel av 'Smiling pretty little baby'. Hold 'Gisela' og live-skiva opp mot hverandre og du har hele G. Helnweins maleri.

Bare måneden seinere beviser Pankow at de på ingen måte hviler på laurbærene. En ny tolv-tommer er i sjappene. 'Rememberme' er et produkt som antyder visse forandringer når det gjelder

Pankows framtid. 'Rememberme' mixa av Goh Hotoda, er det mest dansbare Pankow noensinne har gjort. Satsinga mot dansbare maxier er etter hva Pankow med Maurizio Fasolo i spissen mener er et must for framtida. Derfor var valget av Goh Hotoda ingen tilfeldighet. Med sin suksess fra sitt seineste mixe-arbeide med bl.a. Madonna, Janet Jackson og Depeche Mode, var han et virkelig hett navn i musikkretser. Et annet kommersielt tegn i tiden er at også Pankow har lagd video til 'Rememberme'. Video'n er innspilt på slottet Krasn Horka i Roznava, Tsjekkoslovakia, og er en coproduksjon med det statlige tsjekkiske tv-selskapet. Besøket i Tsjekko ga også Pankow muligheten til å komme i kontakt med den tsjekkiske musikkalske undergrunnsverdenen. Noe som resulterte i at det første independent selskapet bak det gamle jernteppet mot øst, beslutta å gi ut Pankow i øst-Europa. I anledning av dette har Pankow kompilert en samleskive med en del nye remixer av gamle låter pluss et par nye låter, bl.a. den gamle DAF-klassikeren 'Der Mussolini', spesielt for markedet der. 'Svobody' som man har kalt skiva slippes i disse dager og vil med stor sannsynlighet også bli anskaffbar her i Norge.

I disse dager dra Pankow ut på en promo-tur som omfatter Italia, Tsjekko og Ungarn før de på nytt drar i studio for å spille inn den nye LP'en som vil være klar til i høst. Denne gang er det Rico Conning som ene og alene har fått ansvaret for utformingen av produksjonen. Etter sigende skal Pankow denne gang være interessert av å blande en del av sitt gamle jeg med litt nyere danse ting a la deres siste maxi 'Rememberme'. Men før den tid igjen skal

Pankow sammen med Front Line Assembly gi ut en mini-LP med et par låter dem har sveisa sammen. Det går også en del rykter om at disse skal ut på en felles turnee nå i høst i forbindelse med at både

den nye skiva til Pankow blir slept og at Front Line Assembly legger ut på sin Toxic/Caustic Grip tour her i Europa. Vi får bare vente og se om ryktene kan være sanne.

PANKOW DISCOGRAFI Gathered Samleskive ?

God's-Deneuve EP Kindergarten/Polygram
 Freiheit fur die Sklaven LP/CD Contempo
 Plays the Hits of the Nineties 12" Contempo
 Sex Minutes of Touch 12" Contempo
 Kunst und Wahnsinn 12" Contempo
 Freedom for the Slaves MLP/CD Wax Trax
 Gisela LP/CD Contempo
 Gisela Limited Edition Box LP+12" Contempo
 Pankow Show You Their Dongs 12"
 Contempo
 Omne Animal Triste Post Coitum LP/CD
 Contempo
 Rememberme 12" Contempo

Technoid

I denne spalten skal det bare innfinne seg en langspill-plate, og den tar vi like godt først. Tittelen er **Man Machine: Step into Time** (Outer Rhythm). Tilsynelatende kan det virke som skiva er en hyllest til Kraftwerk, men Man Machine er også inspirert av mer eksotiske musikkstiler. Svømmende vokalprestasjoner er det mange av, og når jeg nevner titler som **Denkimi-Shakuhachi** skulle alle vite sann ca. hvor vi befinner oss i det musikalske landskapet. Meget bra skive! Over til noe skikkelig techno-greier, **Nautilus** (Suck me, Plasma!). Dette er Frankfurt-techno fra Talla 2XLCs Dorian Gray-klubb. Låta **Terror** har toppet indielister i Tyskland over lengre tid. I en litt annen genre er **H, H and a Funki Dredd: Work it out** (Remix, Tam Tam). Bra! **Moby: Go!** (Outer Rhythm) er allerede en klassiker. Nydelig! Hvis du kommer over Moby på Instinct Records, kjøp den (sjelden). Trance Mission er et selskap i Belgia som har gitt ut mye knallbra hard-house. Vi nevner **MNO: God of Abraham**. Tilbake til Tam Tam der vi finner **Black Bizarre: You've got the devil inside**. Morsom med Exorsisten-samplinger. **Nation 12 : Electrofear** (Rhythm King) er en funky og hard

house-låt. **System X: Wind it Up** (Subversion gjennom Vinyl Solution) er også laget for dansegulvene med stor grad av suksess. **Loopzone** (Bash Records i Tyskland) er sinnsyk house på sitt beste. Dødsbra er også **Dilemma** og **Masterminds** på Mackenzie i Belgia. Disse to er det tyngste jeg har hørt innen house-genren. **Digital Excitation** og **Modular Expansion Unit 1 & 2** (Mikki House og HPF) er også veldig bra, men mer ordinære med henhold til sound. Frank de Wolf (B-sides) har medvirket på disse. På White Label Records fant jeg noe som heter **Bless the Beat Vol 1 EP**. Jævli bra den også. Frankie Bones dukket pluselig opp på en etikett fra BGP Productions. Prosjektet er **X-Crash** og låtene er: **Stress** og **Aggression**. Ikke så innmari hardt, men vannvittig groovy. Det samme kan sies om **Culture Shock** og **Rio & Le Jean**, begge på Byte Records. Førstnevnte låt heter **Atomic Playgirl**, sistnevnte heter **Narcosia**. Atomic Playgirl er noe av det mest spesielle og ultrahysteriske jeg har hørt på lenge. Når det gjelder R&S i Belgia er det lite å si annet enn at de gir ut utrolig mye bra hardhouse. **Second Phase: Mentasm** (remix) og **The Outlander: Vamp** (remix)

er meget bra. **Human Resource: Dominator** er blitt en slags folkehymne på raves rundt om i Europa. Forøvrig bør det nevnes at R&S nå er distribuert av Outer Rhythm i England. For de mer happy av oss skal jeg nevne **Amnesia: Drop the Stick** (Smash Productions), den er fra 1990. På Pirate Records finner vi to herlige basslinjer på **PWM: Are you ready to Move** og **F-18: F-18**. **Mindbender**, **E-type** og **Highlander** er white labels som er verdt å merke seg. **Anything you Like** av H-O Grøttheim er det norske innslaget i denne spalte, en knallrå låt på SSR og Flying. Til slutt nevner jeg **Synergy: Secrets of the unknown** (Rave 55) og **Science Lab: Flesh & Blood**. **Science Lab** er utgitt på samme selskap som **Inner Lights Phantasia**, Mental Radio som faktisk er en underlabel av Antler-Subway. Nå holdt jeg nesten på å glemme **Space Trax Vol 3**, en utmerket sak på STR. Dette er bare et lite utdrag av alle de utrolig bra skivene som kommer ut i denne genren for tiden.

Snart blir raving en olympisk gren!

Christian Grimshei

Av: Paul Moore
Adap: Stene

Litt etter nyttår møtte vår utsendte i USA, Paul Moore, hjernen bak relativt ferske Nine Inch Nails, Trent Reznor. Trent var på ute på turne med Revolting Cocks

Nine Inch Nails er et produkt av at Trent Reznor etter en lang rekke år var lei av å jobbe i bakgrunnen for andre folk. Han har hele tida vært borti folk som Sherwood, LeBlanc, Key, Jourgensen på den ene og den andre måten. Dette er noe som helt tydelig gjenspeiler seg i musikken hans. Den første skiva til Nine Inch Nails preges av en genreblanding som er av det sjeldnere nå som Cabaret Voltaire har vandra mot nye jaktmarker (hvertfall for min del!). Akkurat CabVol er et nøkkelord her. Det lyder voldsomt likt mye av det Cabaret Voltaire har prestert opp gjennom åra. Mye av skylda for det har nok produksjons teamet Sherwood, LeBlanc og Flood. Her kommer gode gamle synder tilbake i en ny innpakning.

Over til Paul og Trent...

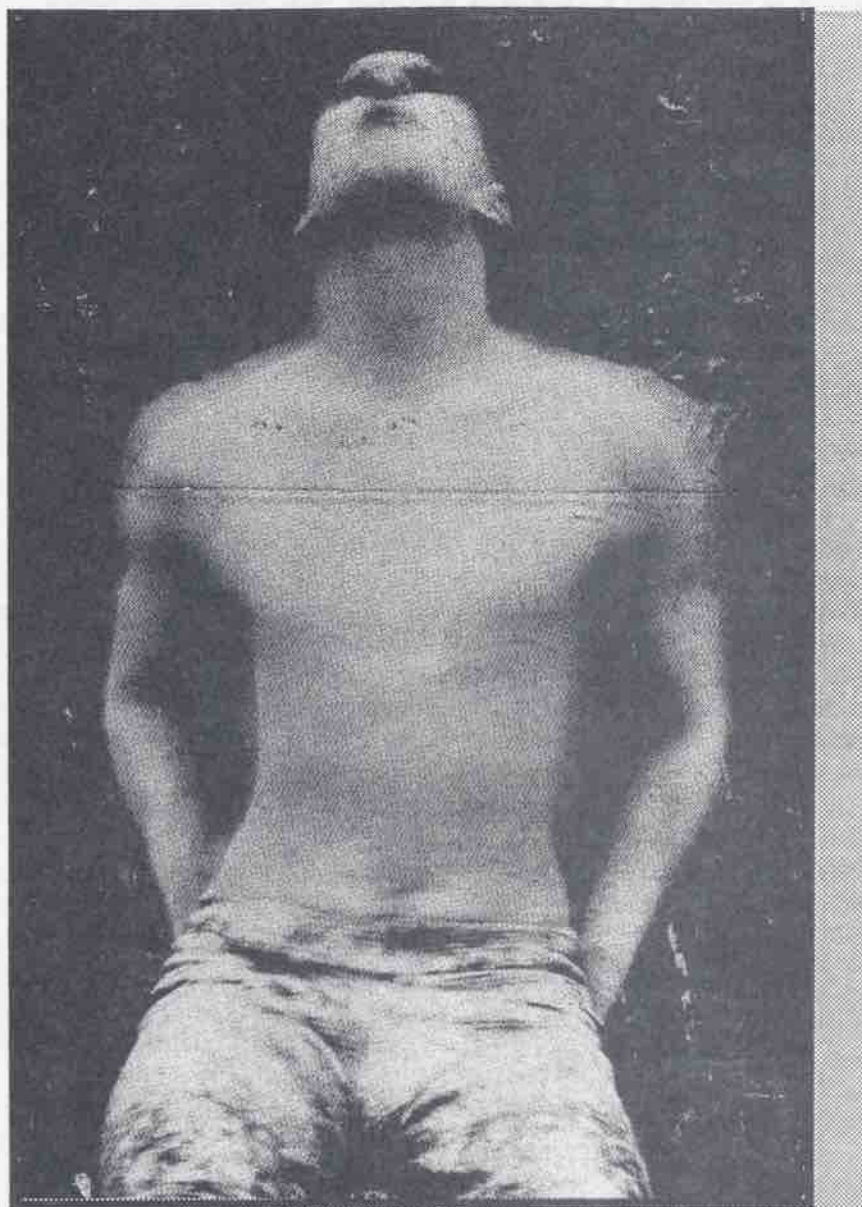
Paul: Nine Inch Nails har vært ute på turnee i snart åtte måneder nå. Noe sier meg at det ikke var helt planlagt.

Trent: Det vi hadde planlagt var å stille opp som oppvarming for både Jesus and Mary Chain og Peter Murphy på deres respektive turneer. Men så fant vi ut at det var en del som gjerne ville se oss live. Så vi dro ut på en to ukers sak som fort blei til drøye seks uker...

Paul: Og nå er dere ute med Revolting Cocks?

Trent: Ja, Alain spurte om vi ville bli med så vi takka selvfølgelig ja.

Paul: Dere tok med Meat

nine inch nails

N I N

Beat Manifesto på tuneen deres, hvorfor det?

Trent: Vel, Jack og Co. er jævli åleite å ha med å gjøre. I desember 89 gjorde NIN et par konserter i Washington sammen med dem bare for å få bandet jeg hadde tatt med til å funke sammen. Så som et takk for sist så tok vi dem med for et par konserter når de først var her på turneen deres. Det er mulig at vi mekker ei skive sammen en gang også, vi får se.

Paul: Ja, hvordan går det med planene om å mekke ei ny skive?

Trent: Ja, jeg har jo tenkt litt på ei ny skive og vil gå i studio sammen med Flood i London i løpet av våren. Jeg har skrivd en del nye låter i mitt nye hjem i New Orleans uten at jeg tror det vil påvirke musikken(?)

Paul: Har du kutta ut Adrian Sherwood & Co.?

Trent: Neida, men jeg føler at jeg kan gjøre ting litt bedre med færre folk rundt meg. Hvertfall i første omgang. Vi får se om vi ikke drar inn noen andre for å mixe litt på slutten. Kanskje Jack fra MBM tar seg en tur innom? Vi har jo prata om det. Vi trivdes egentlig jævli godt sammen. De gutta der er drit kule. Vi har gjort en del sprø saker sammen. Dem kan det med å freake ut en gang i blant.

Paul: Jeg så dem live for et år siden. Det første som falt meg inn var: De gutta her har det koka for. Men når jeg prata med dem var dem jævli åleite.

Trent: Ja jøss! De er skikkelig åleite folk. Dessuten så liker jeg skivene deres også.

Paul: Hvordan kom du i kontakt med TVT Records, plateselskapet ditt?

Trent: Å faen! Jeg tror en stor mygg klarte å snike seg inn under skjorta mi. Kul'en i to sekunder. Jeg må bare få drept den skiten.

Paul: TVT, åssen kom du borti

dem? De hadde jo til da konsa på litt andre saker JAMM's og tidlige KLF prosjekt. Sendte du demo til dem?

Trent: Nei, jeg hadde ikke en gang hørt om dem. Vi hadde så og si fått kontrakt med Nettwerk. Alt var fiksa og vi skulle til å skrive under da plutselig Nettwerk begynte å krølle. Vi var skikkelig gira på å få mekka denne skiva, men måtte vente seks måneder før noe skjedde. Der satt jeg med tommern i rævva da jeg fikk beskjed om å dra på turnee med Skinny Puppy. Så jeg slang sammen et band og fiksa ti konserter sammen med The Pups som funka jævli bra. Da var det at noen fra TVT så oss. De må ha likt det no jævli, for de kom ganske fort med et tilbud som det var vanskelig å takke nei til. TVT er en del større enn Nettwerk og har en del mere penger å rutte med. Det har gitt meg en del frie tøyler på produksjons sida.

Paul: Du har jo vært involvert i et par av bi-prosjekta til Alain Jourgensen du også, bl.a. 1000 Homo DJs.

Trent: Ja, det stemmer det jeg var med 'Supernaut'. Låta er en cover av en gammel Black Sabbath-låt. Jeg bare sang på'n. Jeg og Al bare var en tur i studio en kveld, tok et par tuber og tok livet med ro. Rimlig brisne fikk vi bare den helt ville ideen om å spille inn ei skive sammen. Vi gikk bare inn i studio. Jeg sang og Al og gutta spelte og produserte. Vi syns låta funka bra, så vi bestemte oss for å gi'n ut. Jeg spiller'n forøvrig også live.

Paul: Jeg har hørt noen rykter om at dere har vært med på TV-showet 'Dance Party USA' (Amerikansk kabel-TVs svar på 'Club MTV'). Er det bare kødd eller?

Trent: Nei, nei. Det er faktisk sant. TVT lurte på om vi ville være med på noen TV-saker for å promotere skiva vår. Så

da sa jeg at vi enten skulle være med på et eller annet game-show eller på Dance Party USA. Diste som dem var så fiksa dem oss inn på Dance Party USA. Vi dro dit bare for moroskyld, ingen der visste jo hva vi står for av musikk. Så når vi gikk på scenen, så bare sto folk der som spørsmålstegn, liksom "hva faen er det som foregår her". Men best var det jo etter at vi hadde dratt ei låt, da dama som var sjef for programmet sa: "Det var virkelig interessant. Hvis dere har lyst kan dere jo komme ned her og joine dansera våre for resten av showet." Hadde jeg bare hatt nok guts hadde jeg nok gjort det, men faen vi hadde jo driti oss nok ut allerede med at vi var der. Men det var jo litt gøy også, da vettu.

Fragment of Fear

Fragment of Fear er et
TechnoParty-Produkt.
Vi prøver å gi ut kassetter
og videoer med artister vi
mener har noe å gi til andre.

Vil DU være med å ta del i
TechnoParty-konseptet, så
ikke nøl med å sende oss en
demo av et eller annet
slag.

Vi ser fram til å høre fra
Cyber-Norge.

PIGFACE
Alaska, Oslo
01.11.91

"Industrial super group"
Pigface, besøkte denne måneden Oslo. Det er greit nok at de fleste av gutta bak prosjektet har sine aner til mer industrielle ting, men for meg virker det som om det er å dra ting litt langt når man kaller Pigface for en industriell supergruppe. Men drit nå i det for det er ikke det som er det viktige nå.

Pigface har eksistert i drøye to år nå, og er absolutt hva man kan regne som et live-band. Noe deres nye skive, 'Welcome To Mexico, Asshole', absolutt understreker. Her er det snakk om dynamikk og energi i enorme mengder. Noe det heller ikke manglet noe av torsdag den 1. november på

"nye" Alaska (ex-Voice) i kjeller'n på Chateau Neuf. Hele gig'en starta noe slapt. De hadde tydelige problemer med å få i gang publikum som hadde møtt opp i et fåtall (Det var vel neppe mer en 60-70 tilstede). Men etter at soppen som sto å dunka en uidentifiserbar gjenstand i gølvet begynte å bli sliten, livna det til litt. Og fra ca den halvtimen ut i konserten så var det bare et råtøft kjøer som det ikke har vært maken til på en norsk scene på lange tider (all respekt til Gwar og band som beveger seg mer i death-retning). Og det fåtallige publikummet blei dratt mer og mer med på notene. For meg var helt klart høydepunktet Skinny Puppy vokalist Nivek Ogres to grep på gitaren, som han eksekuterte med en enorm energi. - Var ikke formen helt på topp. Kevin? Men, han våkna jo

etterhvert han også. Hvertfall da han blei riva ned av scenen av overentusiastiske Skinny Puppy-fans under cover'n av Puppys T.F.W.O fra Too Dark Park. Som helt klart var gigen's enorme høydepunkt. Publikum var helt vilde. Enkelte stagedive'a rett i betongen på Alaska. Total ekstase. Alt i alt var det en dritheftig gig. Og jeg ser allerede nå fram imot neste års gig med Atkins, Byker, Ogre, Rieflin, Tucker, Connely med flere. Hvis det er de som kommer da. Bandet har jo tross alt ca 60 mer eller mindre involverte medlemmer. **John Tosh**

GIGS FRAMOVER:

3.12 NitzerEbb
Alaska
6.12 Munch
Rockefeller

COLOSSEO
APOPTYGMA BERZERK
VIOLENT GANDHI
INSIDE TREATMENT
Oscar II, Fr.Stad
26.05.91

Denne søndagen i slutten av mai, inviterte TechnoPower Productions til en liten "synth-festival". For anledningen hadde folket henta hit de to svenske banda, Violent Gandhi og Inside Treatment. Inside Treatment er et band som har fått gitt ut et par skiver og er rimlig "heite" i det svenske "softy-body" miljøet foruten at de har fått gitt ut skivene sine i Tyskland også. Men det skulle vise seg at det var de to norske banda som skulle stikke av med alt som fantes av lovord.

Hele gig'en starta med en liten disput om hvem som skulle spille først. Det endte opp med at Colosseo (de ferskeste i gamet) ble bedt om å spille først. For Lars Gundersen og Ovar Holmen skulle det vise seg å være til en stor

fordel. Med stor nervøsitet fra vokalist Ovar Holmen sin side, dro Colosseo igang med låta deres som vakte stor oppmerksomhet blant det yngre publikum. Colosseo fikk etter hvert igang et bra driv i materialet og dro publikum med seg på kjøret. Og satte med det igang et forventningspress overfor de gjennværende banda, som ingen av dem riktig ville klare å holde.

Neste band ut var Violent Gandhi, som for meg var et enormt antiklimaks etter Colosseos "oppvarming". Violent Gandhi var tydelig veldig fornøyd med seg selv både før og etter konserten. Og ikke faen om jeg skjønner hvorfor! Ok. Mulig at gutta har peiling på utstyret dem bruker, men det hjelper faen ikke når det som kommer ut er bare dritt - tafatt og evneveikt.

Det er en ting man hvertfall ikke kan si om Stephan Groths Apoptygma Berzerk. Det han serverer er verken tafatt, evneveikt eller energiløst. Der er det full guffe fra første øyeblikk.

Stephan hadde før gig'en hatt en del problemer med forberedelsene, og stilte derfor bare med tre låter, inklusive 'Wrack'em to Pieces' og 'Ashes To Ashes'. Stephan hadde for anledningen "leid inn" Angstpop konspiratørene PA Lundgren og Torro. Og de leverte tre låter med et helvetes kjøer. Det svinga grothesk bra. Særlig på 'Wrack'em To Pieces' hvor Torro njuk'a micen med det han hadde av energiske brøl. Men nok om det. Over til det som vel var regna for hovedakten for kvelden: Inside Treatment. Flopp-flopp-flopp-flopp-flopp...flopp! Inside Treatment er så dårlig at dem forlengst burde vært lagt inn. At det er mulig at noen kan får kontrakt på noe sånt skjønner itte je. SØØPPPPPEEEELLLL! Jeg skjønner ikke at dem gadd å være der lenger da publikum begynte å bli saftig sarkastiske mot musikken og framtrede den deres. Men, hva kan man vel vente... De är ju frånSverige! AAARRRRRRRRGGGHHH!!!!
Garph

C
y
b
e
r
M
o
v
i
e
s

I vår avdeling for film, skal vi denne gang presenter et par gode nyheter for de filmelskende.

Av:Stene

Filmingen av Evil Dead III skal i følge våre langt fra pålitlige kilder, ha startet i slutten av mai. Det feridige resultatet er å vente mot slutten av året, begynnelsen av neste.

Av andre nyhet kan det også nevnes at David Cronenberg er i gang med et nytt prosjekt. Vi vet foreløpig veldig lite om dette.

Filmen Twin Peaks - Fire Walk With Me, er nå klar for innspilling. Alle de impliserte i TV-serien, med unntak av Lara Flynn Boyle og Sherilyn Fenn, har sagt ja til å delta. Det var lenge uklart om hvorvidt det skulle lages film, men når TV-selskapet ABC definitivt sa stopp for serien, bestemte produsentene Mark Frost og David Lynch at de skulle samle de mange løse trådene fra serien til en film. Film er å vente på kino forhåpentligvis på seinvinteren neste år.

Det verserer også rykter om at George Lucas er i gang med å planlegge

fortsettelsen av sitt ni delers rom-eventyr Star Wars. Lucas skal visstnok ha ytre ønske at Steven Spielberg skal regisere. Hvis alt går bra så vil det bli laget tre filmer til i første omgang. Det de lærde nå strides om, er hvilke tre deler som skal filmes. Ryktene skulle først ha det til at det ville bli de tre delene før de tre allerede filmet, som skulle lages. Men man har nå kommet fram til at det blir de siste tre som skal filmes. Også når det gjelder hvem som skal være med i denne omgangen strides man om. Mange mener at en god del av de gamle skuespillerne vil på nytt dukke opp. Det eneste som vil vanskeliggjøre det er det faktum at handlingen i de tre nye filmene ligger 50-60 år lenger fram i tida. Hmm, dilemma... I alle fall vil det ikke være klar noen ny Star Wars-film innen 1994 hvertfall, men også seinest 1997. Ja, ja, vi får nå se åssen det går...

Det verser også rykter om at Clive Barkers Nightbreed også skal få en oppfølger.

Ellers bør man i nærmeste framtid få med seg Terminator 2 - Judgement Day og Delusion som

begge to er aktuelle på kino. Terminator 2 som inneholder en god del heftige effekter.

Kultfilm-eiskere har hvertfall litt å glede seg over i det kommende året..

Så over til et par filmanbefalser:

Nightbreed Clive Barker UK, 1990.

Clive Barkers Nightbreed, basert på boka Kabala av samme mann, ble i midten av mai satt opp på RockCinema på Rockefeller her i Oslo, til manges store glede.

Clive Barker tar oss her med på en reise til Median, stedet hvor de udødelige, Nightbreeds, har sitt tilholdssted.

Nightbreeds er utstøtte fra menneskets samfunn. De har funnet en trygghet i hverandre om enn hvor forskjellige de måtte være av utseende og tanker. De er troll, hekser, nisser og eventyr-figurer på en og sammen gang. De er onde, de er gode og de vil være for seg selv.

Vår helt har onde drømmer, han oppsøker en psykotisk psykolog, som utnytter hans svake side, og får han til å tro at han har drept en hel familie. Han drar ut og leter etter

Median, som har fylt hans drømmer i lang, lang tid. Han finner seg til rette og begynner å kjempe kampen for Medians og hans egens eksistens som trues av det onde i mennesket.

From Beyond
Stuart Gordon
USA, 1987

From Beyond er andre del i ReAnimator triolgien til Stuart Gordon. Denne "oppfølgeren"

til Re-Animator, er på ingen måte like bra. Det er ikke like mye splatt og gørr og blod i denna. Men det er jo en del godis i denna også da vettu.

Plott: En forsker og hans lærling forsker i anti-materie og kvark-teorier. En dag oppdager de at det rundt oss bor vesner av en annen dimensjon. Ved et uhell blir forskeren angrepet av en av

disse vesnene og sugd inn i deres dimensjon. Lærling blir anklaget for drapet på sin sjef og antaes å være sinn syk pga sine uttalelser. Det er bare en nytenkende psykolog som tror på det han sier og får han til å gjenta anti-materie eksperimentet under politi-beskyttelse. De får kontakt med "den andre siden" og med forskeren som ble dratt inn. De blir alle

sammen dratt inn i en sinnsyk kamp mellom de to dimensjonenes vesner. En kamp som forteller de sannheter ingen vil tro på...

Andre filmer vel verdt å beskue.

- * Re-Animator
- * The Bride of Re-Animator
- * Total Recall/T2
- * Street Trash
- * Decoder

 <p>#recordings #postordre #butikk #distribusjon</p>	<p>Electronic Body Music # Hard-core # House # Montasje # Soundscapes # Avant-garde # New Beat # Techno # Rock # Industri # Tribal # Indie # Folk # Wax # Fuzz # Emisk # Dub</p> <p>Darkcore # Cabaret # Trance # Reggae # Collage # Multiteater # Sonsk # Ambient Cruel Metal # Trash # Pneuma # Synth # Electroacoustiques # World-music # Performance # Lydsкульптур # Prog. pop # Noir #</p>	<p>ny katalog er underveis. Skriv eller ring, den er helt gratis !</p> <p>Besøksadresse: Møllorget 32 Postboks 9415, Våterenga 0610 Oslo Tlf 02 36 19 52 Fax 02 36 23 46</p>
---	--	---

Denne gangen har vi valgt å kutte ut den egne sida om nyheter til fordel for skiveanmeldelser. Vi kjører derfor først et par nyheter pluss litt hot gossip, før vi kjører i gang med anmeldelser.

Gode gamle **Nitzer Ebb** kom for en stund siden ut med en ny 12er, **As Is...** som blant annet innholdt låta 'Family Man', som nok ikke er Nitzer Ebbs største produkt. Men nå er både den nye 12er'n **I Give To You** på gang, samtidig som LPen **Ebbhead** visstnok er klar for release her i Europa i disse dager. **Erasure** er også på gang med nye ting. **Chorus** har jo allerede klatra opp og ned på diverse hitlister, mens **Love To Hate You** nokså nylig blei sluppet. Ny LP, **Chorus**, er på gang der også. Ny LP er jo som sikkert de aller, aller fleste veit, **Lai Bach** også på gang med. **Kapital** er vi alle lei av å vente på. I stedet for å gi ut den nye LP'en har deres første LP, tidligere kun utgitt i Jugoslavia, blitt rereleaset over hele Europa. Sjekk ut Dbut her i Oslo for å få tak i et ex. Dbut har også mulighet til å få tak i en del andre godbiter som kun er utgitt på kontinentet. Blant de ting som er vært å nevne tar vi med nye skiva til danske Claus Larsen, bedre kjent for mange som **Leather Strip**. Denne gang har han gitt ut en fire spors 12er under navnet **Klute**. 12er'n heter **Explic It** og er mer enn vel verdt å sjekke ut. Beinhart AggroTechno av høyeste klasse. Andre skiver fra Zoth Ommog som Dbut kan skaffe er bl.a. den nye LP'en til **Armageddon Dildos**. Armageddon Dildos er bandet som markerte seg med 12er'n **East-West** i fjor sommer. **X Marks The Pedwalk** 12er **Abattior** og LP **Freaks** er også verdt å sjekke ut. **Thrill Kill Kult** er også på gang med nye 12ere og en ny LP. Den første 12er'n har allerede vært ute en stund, og går under navnet **Leather Sex**. Geee, that sounds really interesting, you know...yeah! Billirruuuuupp! **Wire** er på gang med en ny LP og en ny singel **So slow**. Gamle travere **Die Form** kom i fjor ut med 12er'n **Savage Logic** og LPen **Corpus Delicti**. Og endelig har det nå klart å kjempe seg et par ex til Norge. **Lassigue Bendthaus** kanskje kjent for noen fra den svenske samle skiva **Electro Revenge**, har akkurat levert et sterkt kandidatutvalg til tittelen årets beste LP, med sin **Matter**. LPen byr på snau 50 minutter med vel variert tung, søkende og eksperimentell synth. Sterkt. Fra denne LPen har de også kommet med den supersterke 12er'n **Automotif**. Bill Leeb's **Front Line Assembly** er hvert øyeblikk klar med sin nye mini LP **Toxic**. Dessuten kommer Bill og Rhys ut med den helt ferske 12er'n til **Delerium**, **Euphoric**. LPen **Gub** som superbåndet **Pigface** kom med for en stund siden er igjen blitt aktuell med tanke på konserten som var i slutten av oktober. Nivek, Trent, Alain, Chris og resten av gjengen har forresten også kommi med en tolver. Hoid øynene åpne for en rekke gode utgivelser utover det som er igjen av året. Nok om det! Over til anmeldelser...

NITZER EBB
As Is... 7/12/CDM
Mute 122
Mute Records
**

Endelig var gode gamle NEP ute med ei ny skive. Jeg må si at jeg trodde NEP hadde sin absolutte bønnnotering med sine "oh-yeah"-mixer av Fun To Be Had, men nei. Akk o ve. Det var faktisk mulig å lage noe som var ennå værre. Jeg fatter ikke helt det stilskitte NEP her prøver seg på. Det er jo helt vanvittig. Det høres til tider ut som om de prøver å blande inn elementer av jazz og Young Gods inn i sin egen stil fra Showtime. Og med Alan Wilder som produsent, er det nødt til å mislykkes. Et håreisende forsøk på å oppnå aksept i engelsk musikkpresse. Blir det ikke skjerping så går det rett på dunken. **Stene**.

WILL
Pearl of great price LP/CD
TM 6228
Third Mind

Will er et Rhys Fulber styrt prosjekt i bortimot samme stil som Delerium, i utgangspunktet. Men det hele ender opp ganske langt unna. Første låta på skiva er skikkelig grandios og vakker på den rette måten. Det formelig prikker i kliften. Men så i den neste låta blir grandiositeten og de gregorianske kora blanda med rimlig streite Frontline-trommer type 125 BPM. Det hele virker litt rart, lissom. Det tar litt tid å venne seg til det hele, men det er faktisk ganske bra. Rar kombinasjon med elementer fra viden forskjellige opprinnelser. Har'u bæsj i øra så bør du styre unna. Ellers er det hele bare å kjøpe. **Guru Josh**.

ARMAGEDDON DILDOS
That's Armageddon LP/CD
Zoth LP5
Zoth Ommog

Armageddon Dildos kom for en stund siden med sin første LP på Zoth. Etter et par lovende tolvera som funker bra på klubba, er nok denna LPen noe kjedelig. Den har sine høydepunkter i nettopp de to tolvera som har funka som sattelitter. Foruten så svinger Pyromaniac mer enn vanlig. Pluss to andre over gjennomsnittet. Alt i alt er dette et noe rart produkt. Det svinger fra antydninger til gjennomtenkte tekster til helt nalduslåter som 'Big Tits', som er bonde. Go get a blow job. Sabrina is dead. I hope. **Garph**

X MARKS THE PEDWALK
Abattior 12
Zoth 11
Zoth Ommog

Det tyske TechnoClub-produktet, X Marks The Pedwalk, er her ute med sin andre eller tredje 12er på det Talla2XLC kontrollerte selskapet Zoth

Ommog. X... leker med gamle Skinny Puppy-klisjer på en ny og til tider veldig givende måte. Med et lydbylde som er skikkelig synth, setter X... standarden for mye av det som skal komme ut av AggroTechno framover. Skiva er virkelig å anbefale for noen og enhver. LPen **Freaks** er også virkelig verdt å skaffe seg. Dette er uten en hver tvil et mesterverk. Jeg veit at en del naldushjerner har slakta denna skiva. Vel, nå er det ikke alle som liker Depeche Mode, Cetu Javu, Camouflage eller Inside Treatment. Liker du noe med et visst trøkk, så må dette kjøpes. De har kanskje et litt slitt tema på LPen, så det er lett å bli stempla, men det er kanskje det de vil? Håper ikke det. Eventuelt, håper de gror fra det!. **Stene**.

LASSIGUE BENDTHAUS
Matter LP/CD
Phoe 16
Parade Amoreuse

LP-debutantene Lassigue Bendthaus presenterer seg med sin Matter-LP som en av de mere interessante banda som har dukka opp de seinere åra. Med et eget helt spesielt sound basert på ekstrem utnyttelse av teknologiens muligheter. Kjøppe rytmer og kjøppe synth-spill og basser blir her til noe helt spesielt uten at det blir masete eller "punka". Absolutt et kjøp å snakke om. Og utenfor en hver form for tvil en av årets absolutt beste Lper. **Stene**.

CYBERAKTIF
Nothing Stays 12/CD
WAX117(9117)
Wax Trax

Her er årets beste skive! Her ER årets BESTE skive. Frossen ryggrad og nupper på dim med rossinboller i form av gåsehud, er følgende av å låne øret til denna skiva. Key, Gaetfel og Leeb lager her musikk-historie. Et praktverk. Aldri vil det bli produsert noe som overgår denne låta og Worlock. Det er nemlig Worlock klasse her. Klisjeer i an mass. Men hvem i helvete bryr seg om det? **Stene**

Nye 12ere Lassigue Bendthaus Automotif
X Marks The Pedwalk Abattior Nitzer Ebb
I Give To You Delerium Euphoric Pankow
TBA Wire So Slow Nye LP/CDer Lassigue Bendthaus Matter Cyberaktif Enebrea Tension Armageddon Dildos That's Armageddon X Marks The Pedwalk Freaks Will Pearls of great price When Grey, White & Black Pouppee Fabrikk Portent Dead Eyes Open In Times Like These Solar Enemy Tba Inside Treatment Underneath My Pankow Svobody Pankow Tba Einstuerzende Neubauten Die Hamletmaschine Einstuerzende Neubauten Strategies Against Architecture Ill Dekerium Euphoric (MCD) Div. Tyranny of The Beat Nitzer Ebb Ebbhead Pigface Gub Thrill Kill Kult Tba Åge Aleksandersen Har du bæsj i øra? **Guru Josh**

FRONT 242
KÅREN, GÖTEBORG
15.03.91

Endelig gikk en av mine drømmer i oppfyllelse. Nemlig det å få oppleve Front 242 live. Etter at den siste skiva kom, har det nok vært en del som har begynt å vende tommelen ned for gode gamle Front 242. Selv om musikken på skiva nå er ganske beata, så var dette så absolutt en tungvekt av en konsert. Med en god banding av det nye og det gamle og det nye brakte Jean Luc DeMeyer, Richard J.K. og Patrick Code-nys, godt støttet av Daniel Bresanutti bak mikser'n, publikum til full ekstase.

Ca. 21.00 begynte det å skje noe på scenen. Med jevne mellomrom gikk det en person inn på scenen bare for å snu og gå ut igjen to sekunder senere akkompagnert av syrenoise. Et triks som gira publikum fullstendig da'rem endelig var tre på scenen og Rhythm of Time voldtok de 1500-2000 fram møtte.

Så kom de som perler på en snor, de nye låtene ispedd gamle godinger. Utpekte seg gjorde The World Must Be Destroyed/Moldavia som for anledningen var slått sammen. Med Jean-Luc på vox og superenergiske Richard 23 som "konsertoppliver" og co-vokalist blei låta helt enorm. R23 snappa til seg et 242-flagg fra publikum og lekte Batman mens han fylte rommet med frasen "It flies..."

Men størst var helt klart Headhunter som fikk hele salen til å skrike ut "1 U lock the target. 2

U bate the line. 3 U slowly spread the net. And 4 U catch the man.

Men selvsagt måtte konserten også ha sine skuffelser. En av dem var at versjonen av Master Hit var så tam. En annen var at de ikke spilte U-Men og Operating Tracks bl.a. Men dog... Det var en utrolig bra konsert. Jeg er happy for at jeg klarte å få med meg Front 242 denne gang. Nå mangler jeg bare Front Line Assembly og Skinny Puppy.

Tosh

BEL CANTO
VOICE, OSLO
22.05.91

Åh Anneli! Hva mer fins det å si?!! Jeg har vært på verdens beste, og utenfor en hver form for tvil, den deiligste konserten i mitt liv! Jeg har vært på Voice og blitt overkjørt av Bel Canto med Anneli i spissen.

Men nok om det. (For to sekunder!) Da vi ankom Voice kl.20.00, var vi så og si alene i etablissementet. Det eneste som delte rommet med oss, var lyden fra sound-check'en til Yeah Love Swans. Grøss! Det tok litt tid før vi skjønnte hvorfor det ikke var trengsel ved

dørene. Nemlig Yeah Love Swans. Snakk om å være ute å kjøre. Å få oppleve dette bandet live er like spennende og meningsfylt som å prøve å komme seg fram med en kano på Stømsveien. Det må bare sies!

Men glem det, for det gjorde jeg. Når Birds of Passage endelig svedde ut i rommet i en noe anderledes tapning, begynte en reise gjennom musikkens verden jeg seint skal glemme. At Bel Canto ikke er prototypen på et "techno"-band, er vel de fleste klar over. Men de omfavner, og benytter seg av teknologiens under, samtidig som de like gjerne

benytter seg av en viss mengde akkustiske instrumenter. Bl.a. en del akkustisk percussion. Noe det nye medlemmet, Andreas Eriksen, for det meste tar seg av. Blandingen blir til tider superb. Når så Anneli Drecker bringer meg til en ørgasme, rettledd av Nils Johannesen's instrumentering, blir Voice til et sted jeg vil være for resten av mitt liv. Låter som Summer, A Shoulder To The Wheel, The Suffering og Intravenous leder tankene vekk...

Aldri har jeg opplevd maken og aldri vil jeg oppleve det igjen. Nå er jeg klar for å dø. Lykkelig, **Frick**

Single Gun Theory
Drit&Dra LP/CD
Nettwerk Productions
X2-30057

Single Gun Theory er i disse dager ute med sin andre LP på det kanadiske selskapet Nettwerk. Hvis den forrige skiva var et mesterstykke, så er denna en total blunder. Sjelden har jeg fått så mye bakoversveis av å sette på ei skive. Det var bare et enormmmmt sjokk å høre hva austral-trioen hadde koka sammen. Jeg hater å måtte ta i min munn og skrive ned frasen "Hip-Hop", men nå må jeg bare gjøre det. Jeg har rett og slett ikke noe valg. **DETTE ER HIP-HOP!** Hvis du trodde at Inside Treatment var hip-hop så far du sørlig feil. **DETTE ER HIP-HOP!** Ogsp jeg som trodde at De La Soul var døde... John Tosh

MUNCH
Tree CD
T.23
Dist. dBut

For et par uker siden ga Munch ut avskjedsskiva si. Mesteparten av materialet er innspilt mellom 86 og 90 og er for det meste live. Alt-så lite "nytt" materiale. Lite eller ingenting er vel å finne på noen skiver, men en del av det har man nok fått oppleve på en av Munchs gig'er. Jeg liker absolutt sammensetninga av skiva. Helheten i skiva er perfekt. Absolutt en av årets beste norske skiver. **Stene**

Nitzer Ebb
Ebbhead LP/CD
Mute Records
Stumm eighty-eight

Jeg visste ikke at det var mulig. Det kan da ikke bare være mulig. Nei, jeg nekter å tro det. Fy faen så JÆVELIG detta er. Jeg har hørt noen rykter om at man ikke skal holde på å undertrykke seg selv. Jeg håper så inderlig at NE undertrykker seg selv på en masochistisk måte. Hvor dan er det mulig at et band som har lagd Warsaw Ghetto, Crane, Join In The Chant, Let Your

Body Learn, Shame osv. osv. har som ønske å bli Englands svar på Guns & Roses. Puke-a-doddle-do. BAAAAARRRRRRFFFI

Pankow
Svobody LP/CD
Gennex/Contempo
Conte 165

Multo beno! Aahh, superbt Med Svobody slipper nå Pankow sin tredje og siste skive i triologien "Freiheit für die Sklaven". Svobody (=Freedom) er den perfekte samskiva. Den inneholder tidligere utgitte versjoner av gamle "klassikere", nye remixer og dessuten helt nye låter. "Love is the biggest pig" er sannsynligvis den beste hymnen dedikert til kjærlighetens falitt, noensinne lagd. Denna skiva gir et perfekt bilde av det Pankow står for med alle deres beste låter. **Stene**

Apophygma Berzerk
Ashes To Ashes 12
Tatra Records
TAT004
******(*)**

Enedelig (Says who?) kom skiva til Stephan Groths Apophygma Berzerk ut. Det tok sin tid, men den som... Nok om det. At Stepanh ikke er noen verdensmester, er han selv også fullstendig klar over. Men han gjør absolutt det maksimale ut av det han har. Og det er jo ikke uten grunn at han er den første som har fått kontrakt her i Norge. Ashes To Ashes er en forsmak på ting som skal komme som til tider pirrer ørene på en tilfredstillende måte. Vi gleder oss til å høre fortsettelsen. **Stene**

Dekadanse
Måneskinn 12EP
Dbut Recordings
Dbut 001

Å si at Dbut er en kommersielt satsende plateutgiver, vil være å lyve. Eller retttere sagt det vil være så langt fra en

sannhet som mulig er. Et par av falkene bak dette prosjektet er kanskje bedre kjent fra andre ting som Sister Rain. Skiva er absolutt et festlig tiltak som nok ikke noen av bakmennene har regnet med at ville gi noen inntekter. For at den skulle ha blitt en sommerhit, var nok nemlig distribusjons mulighetene alt for små(!). Nei, steelgitar og CasioTone er nok ikke blandingen som selger best. **Tosh**

Nemlig Hemlig aka
Masters ov Møh LP
Do Glad Records
Glad009

Nemlig Hemlig aka Masters ov Møh deltok som sikkert mange veit på Nova Norvegia tidligere i år. Akkurat hvorfor skjønner ikke jeg. Et par uker seinere kom de ut med en egen skive. At det funker mye bedre på den egne skiva deres enn på Nova N. er helt sikkert. For å dra paralleller til EBM-genren, så minner Masters ov Møh her en del om berserk Meat Beat Manifesto. Så skal du kjøpe noe norsk framover, så er denna skiva å anbefale. **Tosh**

Nova Norvegia
(Get) Into The Arctic
Groove 2LP/CD
Second Hand
Sec117

Når nå salget av Nova Norvegia begynner å avta igjen, er det på tide at vi tar å slakter den. Neida, vi skal ikke slakte skiva i sin helhet. Vi applauderer nemlig tiltaket, men finner et par haker ved det hele. Første hake er at det i det hele bare blei ei house skive. At deltagerne måtte tilpasse seg house konseptet for å få være med. Et litt mer åpent sinn hadde ikke vært å forakte. Andre hake ved prosjektet, er deltagerutvalget. Hva ting som Nemlig Hemlig og El Condor (Snikk Snakk) gjør her kan jeg ikke fatte. Nemlig Hemlig passer best i egne omgivelser. Mens

billig-house som det El Condor presenterer burde vært skrapa av en rekke kriterier. Så går vi over på de mere skuffende tinga ved skiva: 1. Sadomaoistan. Sukk og stønn! Jaja, det er halvveis ok "technohouse" men det er også alt. Hva skjedde med ting som Beijing House og Fortare. Fortare(?) 2. Hvorfor i helvete har man ødelagt Sex In Heaven med Black Lunge. I forhold til originalversjonen er den som er på skiva tam og tafatt, men allikevel utnevnt av mange som den beste låta på skiva. Så til det positive: Biosphere, Photon, Time Probe og Ba-iss. Alle disse leverer positiv house som viser hva mye av det som skjer på den fronten her hjemme. Ba-iss er klart, klart best. **Stene**

Sloppy Wrenchbody
Pariah LP/CD
KK Records
KK072

Danskene har igjen blitt velsignet med en EBM-kontrakt. Denne gangen er det Sloppy Wrenchbody som har vært heldige. Pariah er en sonisk reise gjennom en verden bare Young Gods tidligere har besøkt. **Tosh**

Delerium
Stone Tower LP/CD
Euphoric 12/CDS
Dossier
DCD/DLP 9024
D12 9027
******/*******

Bill Leebs "solo-prosjekt" Delerium kom på tampen av sommeren med den nye LPen Stone Tower. Noe av det mest praktfulle jeg har blitt presentert for i det siste. Bill leeb drar tilhøreren inn i en verden som er vakker på overflata, men som når man ser litt næyere etter inneholder monstre som forteller sannheter som ingen vil eller kan tro på slik vi i dag lever våre liv... **Stene**

Et av aggrotechnoens største navn, The Klinik, meldte tidligere i år at de ville splitte. Et av genrens største navn har takket for seg. Vi i Agony - Cybermagazine gjør her et kort tilbakeblikk på deres relativt korte karriere innen musikkens undergrunnen.

Av: Stene

Den belgiske aggrotechno duoen The Klinik har splitta. Samarbeidet hadde lenge haltet. Ifølge Dirk Ivens, mest pga. Marc Verhaeghens mangel på konsentrasjon om prosjektet. Han var altfor opptatt av sine utallige biprojekter. Ting som Noise Unit, Para og nye X10 og D.Sign opptok mer og mer av den tida de to egentlig skulle ha brukt på deres fellesprosjekt. Men deres splitt kan bli en av de mest fruktbare splitter mus-

ikkverden noensinne har bevitnet. Begge er i full sving med sine nye prosjekter. Men nå tilbake til historiens opprinnelse...

The Klinik starta opp sin "musikkpraksis" i det herrrens år 1984. Deres første musikalske mål her i verden var å gå i storheter som Die Form, De Fabriek og La Düsseldorf, sine fotspor og slå seg inn på det europeiske kassettmarkedet. Deres første musikalske forsøk er bevart på en rekke samlekasetter utgitt i alle verdens kroker og krokar.

I 1985 får et par idealister fra vestlandet en rimlig vill ide: De inviterte Klinik ut på en miniturne i Norge. Og Klinik kom. De gjenvarte bl.a. et par gigs i Hulen i Bergen. Noe som forøvrig er foreviga på skiva 'Melting Close + Sabotage' som blei slept tidlig i 1986.

Men da hadde bandet allerede slept 12er'n 'Pain & Pleasure' på Antler Records. Selskapet hadde lenge hatt bandet under oppsikt. Gjennom sine utenomsstående, geniale live-opptrede-

ner og debut 12er'n, 'Pain & Pleasure' akkompagnert av en intrikat video, gikk de to (Marc Verhaeghen - elektronisk behandling; Dirk Ivens - stemmetraktering) lenger med sitt rykte enn til stua. Dette var noe Antler Records ikke kunne unværre.

Musikalsk sett blei begge påvirket av det som hadde vært på markedet av tidligere saker som De Fabriek, Front 242 osv. LPen er i sin helhet veldig lik det Front 242 presenterte av lydbilder på sin 'Geography' LP fra 1982. At de havnet i denne genre gruppen (eller hva man nå skal kalle det), var ikke så rar med tanke på deres sosiale bakgrunn. De vartidligere begge bryggearbeidere og var hele tiden i kontakt med industri og de svarte(=goth) miljøene rundt havnen.

Med 'Melting Close + Sa

botage' etablerte de seg med krafttak i den europeiske undergrunnkulturens verden. I samarbeid med en av sine største inspiratorer, industri-gigantene De Fabriek, ga de ut en ny LP. LPen dro mer i retning av industrielle takter. Skiva var full av industrielle collage. Denne skiva er forresten av de få De Fabriek noensinne har gitt ut.

Senere i '86 dro Klinik ut på en liten turne gjennom Europa. For det meste stilte de opp som oppvarming for en rekke mer kjente band som Chris & Cosey, Foetus, Mark Lane og Nitzer Ebb. Et tiltak som nok skaffet dem et delvis nytt og videre bredde på publikum. Reaksjonen fra såvel fans og presse rundt om i Europa, la grunnlaget for suksessen med den nye 12ern 'Fear' og suksess-LPen 'Plague', deres første studioproduserte skive. 'Plague' så butikkenes lys i '87 og betydde den absolutte slutten på indisiene; nå eksisterte kun beinharde bevis. The Klinik var et band å regne med for framtida.

The Kliniks musikk bærer fra ekkoene fra post-punkeksperimentalistene Cabaret Voltaire, Throbbing Gristle og Test Dept. Men på toppen av det hele, på toppen av lydlandskapet av ødelagte vrenge stemmer, galopperende rytmer og oppskjærte synther, ligger et ufeilbarlig nytt perspektiv. En form for musikalsk lidelse og glede som ingen annen klarer å frambringe. Musikken er helt og fullt deres egen, ingen andre kan klare å skape noe lignende.

Sommeren 1989 var Klinik ute på en ny turne som oppfølger av utgivelsene av 12ern 'Fever' og LPen 'Face To Face'. Denne turneen bragte dem blant annet til Göteborg i vårt kjære naboland. For mange av de som opplevde Klinik for

første gang, blei nok møtet til noe av et sjokk. Grunnen til det var tildels den nokså sterke bruken av virkemidler som Klinik benyttet seg av. Virkemidler som mang en gang har gitt dem et stempel som facister. 'White Power'-symbolet er

"Vi lager tekster som passer inn i låta. Den skal ha et tema som passer til låta og den skal kunne framføres med den samme kraft som bor i låta. Når vi skriver en låt med et visst tema, så har vi synspunkter innen området. Men så er det opp til enhver mann å tolke tekstene slik han vil. Hva du tror vi sier i en tekst er ditt problem."

et av disse omtalte virkemidlene. På konserten i Göteborg hadde de malt på seg store white power-merker på overkroppen. Hvorvidt det dreier seg om virkelig facisme eller provokasjon til ettertanke, er ikke godt å si. Og ikke har verken Dirk Ivens eller Marc Verhaeghen noengang ville kommentere saken. Man har alltid blitt "avvist" med frasen "Hva du tror eller tenker er ditt problem". Akkurat bruken av slike symboler har i lengre tid nå plaga den europeiske musikkpressen pga. utbredelsen av denne type virkemiddel. Og akkurat det igjen er jo en provokasjon til ettertanke. Men på den andre siden er det jo veldig lett dekke til ens meninger med misledende tolkninger.

1989 var et særs travelt år for Marc og Dirk. Etter at de var ferdige med turneen med The Klinik, satte de kursen til hver sitt. Begge hadde de kjørt i gang med egne "solo"-prosjekt. Dirk Ivens hadde for en tid tilbake starta sitt eget plateselskap, for å få fram nye ukjente band. Dirk og The Klinik starta en gang opp som et kassettband og visste hvor vanskelig

det er å få gitt ut noe på vinyl for nybegynnere. Samtidig dreiv Marc Verhaeghen å planla et biprosjekt til Klinik. Marc hadde lenge vært på jakt etter mulige sideprosjekter. Ryktene gikk lenge om at et samarbeid med Marc Ickx fra A Split Second, var på gang. Allikevel var det en herre ved navn Bill Leeb, tidligere medlem av Skinny Puppy og "sjef" i Front Line Assembly, som tilslutt havna opp som samarbeidspartner. Bill og Marc hadde i lengre tid vært betatt av hverandres musikk og når da Front Line Assembly var på sin forrige europa-turne. Tok de kontakt med hverandre. Marc inviterte Bill til å bli et par dager ekstra. Bill takka ja. Og det tok ikke lange stønna før de hadde mekka et par låter. Det som starta som kjødd og "pure fun", utvikla seg fort til å bli et prosjekt av høy klasse. Noise Unit som de valgte å kalle prosjektet kom med sin første 12er og LP i november 1989. Med LPen 'Grinding Into Emptiness' satte de fra seg en solid milepæle i musikken verden. 'Grinding...' er en skive som kombinerer både Marc og Bills musikalske egenskaper og talent til et helvetes bra prosjekt.

1990 skulle bringe fram en ny LP med Klinik, Dive (Dirk Ivens solo-prosjekt), Para (Marc V og Sabine Voss) og ennå en Noise Unit skive. Et helvetes travelt år for Marc og Dirk. 'Time' som den siste Klinik-skiva het, var på mange måter Kliniks virkelig toppunkt musikalsk. Influensene fra deres respektive prosjekter har store innvirkninger på lydbildet. Noe som er på kanten til å skape noe som er bortimot perfekt. Samtidig som skiva blei slept, kom beskjeden. De skulle splittes. Og med samleskiva 'States' som kom ut i våres, sa Klinik farvel til fortiden og kikket videre mot framtiden. Marc jobber videre med N.U. D.sign, og X10. Mens Dirk satser videre på Dive...

Herrene Respatczyk og Spoon fikk den geniale ideen i sommer at de sammen skulle starte et band. Vel, som tenkt så gjort. Og i begynnelsen av august i år begynte de på arbeidene med låtmateriale. I løpet av kort tid hoppa det flere på prosjektet. TAR, kjent fra utallig andre mer eller mindre nevneverdige prosjekter. Dessuten så hoppa også Pervo og Sodom fra provinsen, på prosjektet. Dessuten så er de på jakt etter hverfall en vokalist som kan fylle et tomrom som har oppstått. -Stemmene holdt ikke.

Vi i Agony - Cybermagazine har slått av en pratt med hjernene bak prosjektet, Respatczyk og Spoon. Vi traff på dem i veikanten på Strømsveien med et gammelt nedbrutt og rimlig utkjørt vrak av en bil.

Respatczyk kommer gående i mot meg med en gunner i hånda. Han ser rimelig vil ut i blikket, han strekker ut hånda, den uten gunner'n, og hilser pent. Vi starter å spørre hvorfor de ville at vi skulle møte dem her. -"Nei, det var vel like greit det. Nei, vi syntest at det ville være veldig passende omgivelser å gjøre et intervju i. Den verden vi lever i er jo like jævli nedkjørt og utbrent som denne bilen her. Vi synes liksom at den sto som et symbol på det samfunnet vi er en del av. Verden er utkjørt og klar for skroting. Eneste som er forskjellen er at ikke vi for noen vrak pant for verden." I kølevannet av den uttalelsen hisser de begge seg opp i en diskusjon rundt religion og tro. De nærmest slåss når Spoon plutselig sier at han virkelig tror at det fins en Gud trossatt. Han husker da han gikk på Oslo Kristne Senter at han hadde sett Gud to ganger. Han husket ikke akkurat når, fordi han drakk

så mye i den perioden, men han kunne banne på at han hadde sett han. Hmmm...Det var noen som smilte...

Inspirasjon?

"Da vi starta opp likte vi egentlig all slags musikk. Alt fra Bob Marley til Ziggy Marley. Det finnes ingenting som en kald dusj, en joint og ole rasta voice på skivespillern. Det er bare

INDUSTRIAL HEADS

Først var det Anstalt og Hird, så kom Industrial Heads. Et useriøst prosjekt uten sidestykke i norsk musikkindustri...

dritheftig." Piller, sier du. Neeeeiiii!!! Spoon som nok en gang kom med den tvilsomme uttalelsen, får et hardt slag i nakken og blir stille en liten stund. "Vi driter vel egentlig i hva slags musikk det er vi hører på bare den er syntetisk, hard, rytmisk og har lett for å betegnes som EBM. Det er jo klart at vi er EBM'ere. Fins det noe

annet? Nei det gjør det vel ikke?" -"Vi er jo ganske hekta på House også, da, men det for dere ikke lov til å skrive."

Framtiden

Vi venta ikke å få så veldig konstruktive svar på dette området heller. Men til tross for sine pessimistiske tanker om den generelle framtida, så hadde de et par planer for hva de hadde tenkt til å gjøre med bandet. Spoon, som har våknet igjen tar ordet: -"Vi håper jo at vi får mulighet til å glede noen med musikken vår. Enten gjennom skiver eller i gig-situasjoner, vi mener jo sjøl at vi har endel å gi samfunnet med musikken og tekstene våre. Vi regner jo ikke med å forandre verden med det vi gjør, men vi får hverfall fram meningene våre og hvis folk synes det ligger noe fornuftig i dem så kan de jo ta å bruke dem som motivasjon til samfunnsforbedrene ting og tanker." (Who's Laughing now????) Respatczyk tar over ordet: "Først nå skal vi delta på soundtracket til en film som vi være ute i tide til julesalget. Filmen heter forresten 'Lobotomi' og Industrial Heads står for tittellåta. Det hele kommer nok bare ut på kassett evt. kassettsingel. Vi får se. Utover det tror jeg ikke at vi har noen voldsomme planer. Nå er vi jo hverfall tre eller fire andre som også er med i bandet da, så de har vel kanskje noen tanker om framtida dem også. Bl.a. så vil kanskje, i tillegg til Pervo, Sodom og TAR, vil kanskje tidligere Agony-medarbeider Freak som for tiden tjenstegjør i forsvarrets elitekommando på sørlandet, også ta del i prosjektet. Vi kommer til å prøve å få med vokalist i Colloseo hverfall på live-delen av bandet. Men det spørs jo om han vil." Der takker vi for intervjuet og for at vi fikk gå med livet i behold. Takk.

- "Denna blekka
vil ikke foran-
dre livet ditt,
men fy faen å
go'n er å ha
hvis dama er
sår..."

AGONY

CYBERMAGAZINE

- Abonner du også...

TechnoParty Dep. Agony - Cybermagazine. Haugerudveien 17, 0674 OSLO 6, NORGE.

5 nummer for kr 100.-

AGONY - Et TechnoParty Produkt